

Ευθύφρων ἢ περὶ τοῦ Ὁσίου τοῦ Πλάτωνος

www.physics.ntua.gr/mourmouras/greats/platon/

{Ευθύφρων} Τί νεώτερον, ὦ Σώκρατες, γέγονεν, ὅτι σὺ τὰς ἐν Λυκείῳ καταλιπὼν διατριβὰς ἐνθάδε νῦν διατρίβεις περὶ τὴν τοῦ βασιλέως στοάν; οὐ γὰρ που καὶ σοὶ γε δίκη τις οὔσα τυγχάνει πρὸς τὸν βασιλέα ὡσπερ ἐμοί. [2.a.1]

{Σωκράτης} Οὗτοι δὴ Ἀθηναῖοί γε, ὦ Ευθύφρων, δίκην αὐτὴν καλοῦσιν ἀλλὰ γραφήν.

{Ευθύφρων} Τί φῆς; γραφὴν σέ τις, ὡς εἶοικε, γέγραπται· οὐ γὰρ ἐκεῖνό γε καταγνώσομαι, ὡς σὺ ἕτερον.

{Σωκράτης} Οὐ γὰρ οὖν.

{Ευθύφρων} Ἀλλὰ σὲ ἄλλος;

{Σωκράτης} Πάνυ γε.

{Ευθύφρων} Τίς οὗτος;

{Σωκράτης} Οὐδ' αὐτὸς πάνυ τι γινώσκω, ὦ Ευθύφρων, τὸν ἄνδρα, νέος γὰρ τίς μοι φαίνεται καὶ ἀγνώσ· ὀνομάζουσι μέντοι αὐτόν, ὡς ἐγὼμαι, Μέλητον. ἔστι δὲ τῶν δήμων Πιτθεύς, εἴ τινα νῶ ἔχεις Πιτθέα Μέλητον οἷον τετανότριχα καὶ οὐ πάνυ εὐγένειον, ἐπίγρυπον δέ.

{Ευθύφρων} Οὐκ ἐννοῶ, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δὴ τίνα γραφὴν σε γέγραπται;

{Σωκράτης} Ἦντινα; οὐκ ἀγεννη, ἔμοιγε δοκεῖ· τὸ γὰρ νέον ὄντα τοσοῦτον πρᾶγμα ἐγνωκέαι οὐ φαῦλόν ἐστιν. ἐκεῖνος γάρ, ὡς φησιν, οἶδε τίνα τρόπον οἱ νέοι διαφθείρονται καὶ τίνες οἱ διαφθείροντες αὐτούς. καὶ κινδυνεύει σοφός τις εἶναι, καὶ τὴν ἐμὴν ἀμαθίαν κατιδὼν ὡς διαφθείροντος τοὺς ἡλικιώτας αὐτοῦ, ἔρχεται κατηγορήσων μου ὡσπερ πρὸς μητέρα πρὸς τὴν πόλιν. καὶ φαίνεται μοι τῶν πολιτικῶν μόνος ἄρχεσθαι ὀρθῶς· ὀρθῶς γάρ ἐστι τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι ὅπως ἔσονται ὅτι ἄριστοι, ὡσπερ γεωργὸν ἀγαθὸν τῶν νέων φυτῶν εἰκὸς πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ τῶν ἄλλων. καὶ δὴ καὶ Μέλητος ἴσως πρῶτον [3.a.1] μὲν ἡμᾶς ἐκκαθαίρει τοὺς τῶν νέων τὰς βλάστας διαφθείροντας, ὡς φησιν· ἔπειτα μετὰ τοῦτο δῆλον ὅτι τῶν πρεσβυτέρων ἐπιμεληθεὶς πλείστων καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει γενήσεται, ὡς γε τὸ εἰκὸς συμβῆναι ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς ἀρξαμένῳ.

{Ευθύφρων} Βουλοίμην ἄν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ μὴ τούναντίον γένηται· ἀτεχνῶς γὰρ μοι δοκεῖ ἀφ' ἐστίας ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν σέ. καὶ μοι λέγε, τί καὶ ποιῶντά σέ φησι διαφθεῖρειν τοὺς νέους;

{Σωκράτης} Ἄτοπα, ὦ θαυμάσιε, ὡς οὕτω γ' ἀκοῦσαι. φησὶ γὰρ με ποιητὴν εἶναι θεῶν, καὶ ὡς καινοὺς ποιῶντα θεοὺς τοὺς δ' ἀρχαίους οὐ νομίζοντα ἐγράψατο τούτων αὐτῶν ἕνεκα, ὡς φησιν.

{Ευθύφρων} Μανθάνω, ὦ Σώκρατες· ὅτι δὴ σὺ τὸ δαιμόνιον φῆς σαυτῷ ἐκάστοτε γίνεσθαι. ὡς οὖν καινοτομοῦντός σου περὶ τὰ θεῖα γέγραπται ταύτην τὴν γραφὴν, καὶ ὡς διαβαλῶν δὴ ἔρχεται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰδὼς ὅτι εὐδιάβολα τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλούς. καὶ ἐμοῦ γὰρ τοι, ὅταν τι λέγω ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περὶ τῶν θείων, προλέγων αὐτοῖς τὰ μέλλοντα, καταγελῶσιν ὡς μαινομένου· καίτοι οὐδὲν ὅτι οὐκ ἀληθὲς εἶρηκα ὧν προεἶπον, ἀλλ' ὅμως φθονοῦσιν ἡμῖν πᾶσι τοῖς τοιούτοις. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν χρὴ φροντίζειν, ἀλλ' ὁμοσεῖ ἵεναί.

{Σωκράτης} Ὡ φίλε Ευθύφρων, ἀλλὰ τὸ μὲν καταγελασθῆναι ἴσως οὐδὲν πρᾶγμα. Ἀθηναίοις γὰρ τοι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐ σφόδρα μέλει ἄν τινα δεινὸν οἴωνται εἶναι, μὴ μέντοι διδασκαλικὸν τῆς αὐτοῦ σοφίας· ὃν δ' ἄν καὶ ἄλλους οἴωνται ποιεῖν τοιούτους, θυμοῦνται, εἴτ' οὖν φθόνῳ ὡς σὺ

λέγεις, εἴτε δι' ἄλλο τι.

{Εὐθύφρων} Τούτου οὖν πέρι ὅπως ποτὲ πρὸς ἐμὲ ἔχουσιν, οὐ πάνυ ἐπιθυμῶ πειραθῆναι.

{Σωκράτης} Ἴσως γὰρ σὺ μὲν δοκεῖς σπάνιον σεαυτὸν παρέχειν καὶ διδάσκειν οὐκ ἐθέλεις τὴν σεαυτοῦ σοφίαν· ἐγὼ δὲ φοβοῦμαι μὴ ὑπὸ φιλανθρωπίας δοκῶ αὐτοῖς ὅτιπερ ἔχω ἐκκεχυμένως παντὶ ἀνδρὶ λέγειν, οὐ μόνον ἄνευ μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ προστιθεὶς ἂν ἠδέως εἴ τις μου ἐθέλει ἀκούειν. εἰ μὲν οὖν, ὃ νυνδὴ ἔλεγον, μέλλοιέν μου καταγελαῖν ὡσπερ σὺ φῆς σεαυτοῦ, οὐδὲν ἂν εἶη ἀηδὲς παίζοντας καὶ γελῶντας ἐν τῷ δικαστηρίῳ διαγαγεῖν· εἰ δὲ σπουδάσονται, τοῦτ' ἤδη ὅπη ἀποβήσεται ἄδηλον πλὴν ὑμῖν τοῖς μάντεσιν.

{Εὐθύφρων} Ἄλλ' ἴσως οὐδὲν ἔσται, ὦ Σώκρατες, πρᾶγμα, ἀλλὰ σύ τε κατὰ νοῦν ἀγωνιῇ τὴν δίκην, οἴμαι δὲ καὶ ἐμὲ τὴν ἐμήν.

{Σωκράτης} Ἔστιν δὲ δὴ σοί, ὦ Εὐθύφρων, τίς ἡ δίκη; φεύγεις αὐτὴν ἢ διώκεις;

{Εὐθύφρων} Διώκω.

{Σωκράτης} Τίνα; [4.a.1]

{Εὐθύφρων} Ὅν διώκων αὐτὸν δοκῶ μαίνεσθαι.

{Σωκράτης} Τί δέ; πετόμενόν τινα διώκεις;

{Εὐθύφρων} Πολλοῦ γε δεῖ πέτεσθαι, ὅς γε τυγχάνει ὧν εὖ μάλα πρεσβύτης.

{Σωκράτης} Τίς οὗτος;

{Εὐθύφρων} Ὁ ἐμὸς πατήρ.

{Σωκράτης} Ὁ σός, ὦ βέλτιστε;

{Εὐθύφρων} Πάνυ μὲν οὖν.

{Σωκράτης} Ἔστιν δὲ τί τὸ ἔγκλημα καὶ τίνος ἡ δίκη;

{Εὐθύφρων} Φόνου, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἡράκλεις. ἦ που, ὦ Εὐθύφρων, ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν πολλῶν ὅπη ποτὲ ὀρθῶς ἔχει· οὐ γὰρ οἴμαι γε τοῦ ἐπιτυχόντος ὀρθῶς αὐτὸ πρᾶξαι ἀλλὰ πόρρω που ἤδη σοφίας ἐλαύνοντος.

{Εὐθύφρων} Πόρρω μέντοι νῆ Δία, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἔστιν δὲ δὴ τῶν οἰκείων τις ὁ τεθνεὼς ὑπὸ τοῦ σοῦ πατρός; ἢ δῆλα δὴ; οὐ γὰρ ἂν που ὑπὲρ γε ἀλλοτρίου ἐπεξῆσθα φόνου αὐτῷ.

{Εὐθύφρων} Γελοῖον, ὦ Σώκρατες, ὅτι οἶε τι διαφέρειν εἴτε ἀλλότριος εἴτε οἰκεῖος ὁ τεθνεὼς, ἀλλ' οὐ τοῦτο μόνον δεῖν φυλάττειν, εἴτε ἐν δίκη ἔκτεινεν ὁ κτείνας εἴτε μὴ, καὶ εἰ μὲν ἐν δίκη, ἔάν, εἰ δὲ μὴ, ἐπεξίεναι, ἐάνπερ ὁ κτείνας συνέστιός σοι καὶ ὁμοτράπεζος ἦ· ἴσον γὰρ τὸ μίasma γίγνεται ἐὰν συνῆς τῷ τοιούτῳ συνειδῶς καὶ μὴ ἀφοσιοῖς σεαυτὸν τε καὶ ἐκείνον τῇ δίκη ἐπεξιών. ἐπεὶ ὁ γε ἀποθανὼν πελάτης τις ἦν ἐμός, καὶ ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν τῇ Νάξῳ, ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν.

παροινήσας οὖν καὶ ὀργισθεὶς τῶν οἰκετῶν τινι τῶν ἡμετέρων ἀποσφάττει αὐτόν. ὁ οὖν πατήρ συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καταβαλὼν εἰς τάφρον τινά, πέμπει δεῦρο ἄνδρα πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ ὅτι χρεῖη ποιεῖν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ τοῦ δεδεμένου ὀλιγῶρει τε καὶ ἡμέλει ὡς ἀνδροφόνου καὶ οὐδὲν ὄν πρᾶγμα εἰ καὶ ἀποθάνοι, ὅπερ οὖν καὶ ἔπαθεν· ὑπὸ γὰρ λιμοῦ καὶ ρίγους καὶ τῶν δεσμῶν ἀποθνήσκει πρὶν τὸν ἄγγελον παρὰ τοῦ ἐξηγητοῦ ἀφικέσθαι. ταῦτα δὴ οὖν καὶ ἀγανακτεῖ ὃ τε πατήρ καὶ οἱ ἄλλοι οἰκεῖοι, ὅτι ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου τῷ πατρὶ φόνου ἐπεξέρχομαι οὔτε ἀποκτείναντι, ὡς φασιν ἐκεῖνοι, οὔτ' εἰ ὅτι μάλιστα ἀπέκτεινεν, ἀνδροφόνου γε ὄντος τοῦ ἀποθανόντος, οὐ δεῖν φροντίζειν ὑπὲρ τοῦ τοιούτου – ἀνόσιον γὰρ εἶναι τὸ ὑὸν πατρὶ φόνου ἐπεξίεναι – κακῶς εἰδότες, ὦ Σώκρατες, τὸ θεῖον ὡς ἔχει τοῦ ὀσίου τε πέρι καὶ τοῦ ἀνοσίου.

{Σωκράτης} Σὺ δὲ δὴ πρὸς Διός, ὦ Εὐθύφρων, οὕτως ἀκριβῶς οἶε ἐπίστασθαι περὶ τῶν θείων ὅπη ἔχει, καὶ τῶν ὀσίων τε καὶ ἀνοσίων, ὥστε τούτων οὕτω πραχθέντων ὡς σὺ λέγεις, οὐ φοβῆ

δικαζόμενος τῷ πατρὶ ὅπως μὴ αὐτὸν σὺ ἀνόσιον πράγμα τυγχάνης πράττων;

{Εὐθύφρων} Οὐδὲν γὰρ ἂν μου ὄφελος εἴη, ὃ Σώκρατες, οὐδέ τῳ ἂν διαφέροι Εὐθύφρων τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, εἰ μὴ τὰ τοιαῦτα πάντα ἀκριβῶς εἰδείην. [5.a.1]

{Σωκράτης} Ἄρ' οὖν μοι, ὃ θαυμάσιε Εὐθύφρων, κράτιστόν ἐστι μαθητῆ σὼ γενέσθαι, καὶ πρὸ τῆς γραφῆς τῆς πρὸς Μέλητον αὐτὰ ταῦτα προκαλεῖσθαι αὐτόν, λέγοντα ὅτι ἔγωγε καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τὰ θεῖα περὶ πολλοῦ ἐπιούμην εἰδέναί, καὶ νῦν ἐπειδὴ με ἐκεῖνος αὐτοσχεδιάζοντά φησι καὶ καινοτομοῦντα περὶ τῶν θείων ἐξαμαρτάνειν, μαθητῆς δὴ γέγονα σός – «καὶ εἰ μὲν, ὃ Μέλητε,» φαίην ἂν, «Εὐθύφρονα ὁμολογεῖς σοφὸν εἶναι τὰ τοιαῦτα, καὶ ὀρθῶς νομίζειν καὶ ἐμὲ ἡγοῦ καὶ μὴ δικάζου· εἰ δὲ μή, ἐκείνῳ τῷ διδασκάλῳ λάχε δίκην πρότερον ἢ ἐμοί, ὡς τοὺς πρεσβυτέρους διαφθείροντι ἐμέ τε καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἐμὲ μὲν διδάσκοντι, ἐκεῖνον δὲ νουθετοῦντί τε καὶ κολάζοντι» – καὶ ἂν μὴ μοι πειθῆται μηδὲ ἀφή τῆς δίκης ἢ ἀντ' ἐμοῦ γράφηται σέ, αὐτὰ ταῦτα λέγειν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἃ προκαλούμην αὐτόν;

{Εὐθύφρων} Ναὶ μὰ Δία, ὃ Σώκρατες, εἰ ἄρα ἐμὲ ἐπιχειρήσειε γράφεσθαι, εὐροίμ' ἂν, ὡς οἶμαι, ὅπη σαθρός ἐστίν, καὶ πολὺ ἂν ἡμῖν πρότερον περὶ ἐκείνου λόγος ἐγένετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἢ περὶ ἐμοῦ.

{Σωκράτης} Καὶ ἐγὼ τοι, ὃ φίλε ἐταῖρε, ταῦτα γινώσκων μαθητῆς ἐπιθυμῶ γενέσθαι σός, εἰδὼς ὅτι καὶ ἄλλος πού τις καὶ ὁ Μέλητος οὗτος σέ μὲν οὐδὲ δοκεῖ ὀρᾶν, ἐμὲ δὲ οὕτως ὀξέως ἀτεχνῶς καὶ ῥαδίως κατεῖδεν ὥστε ἀσεβείας ἐγράψατο. νῦν οὖν πρὸς Διὸς λέγε μοι ὁ νυνδὴ σαφῶς εἰδέναί δισχυρίζου, ποῖόν τι τὸ εὐσεβὲς φῆς εἶναι καὶ τὸ ἀσεβὲς καὶ περὶ φόνου καὶ περὶ τῶν ἄλλων; ἢ οὐ ταύτόν ἐστιν ἐν πάσῃ πράξει τὸ ὄσιον αὐτὸ αὐτῷ, καὶ τὸ ἀνόσιον αὐτὸ τοῦ μὲν ὀσίου παντὸς ἐναντίον, αὐτὸ δὲ αὐτῷ ὅμοιον καὶ ἔχον μίαν τινὰ ιδέαν κατὰ τὴν ἀνοσιότητα πᾶν ὅτιπερ ἂν μέλλῃ ἀνόσιον εἶναι;

{Εὐθύφρων} Πάντως δήπου, ὃ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Λέγε δή, τί φῆς εἶναι τὸ ὄσιον καὶ τί τὸ ἀνόσιον;

{Εὐθύφρων} Λέγω τοίνυν ὅτι τὸ μὲν ὄσιόν ἐστι ὅπερ ἐγὼ νῦν ποιῶ, τῷ ἀδικοῦντι ἢ περὶ φόνους ἢ περὶ ἱερῶν κλοπᾶς ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἐξαμαρτάνοντι ἐπεξιέναι, ἐάντε πατὴρ ὢν τυγχάνῃ ἐάντε μήτηρ ἐάντε ἄλλος ὅστισοῦν, τὸ δὲ μὴ ἐπεξιέναι ἀνόσιον· ἐπεὶ, ὃ Σώκρατες, θέασαι ὡς μέγα σοι ἐρῶ τεκμήριον τοῦ νόμου ὅτι οὕτως ἔχει – ὁ καὶ ἄλλοις ἤδη εἶπον, ὅτι ταῦτα ὀρθῶς ἂν εἴη οὕτω γινόμενα – μὴ ἐπιτρέπειν τῷ ἀσεβοῦντι μηδ' ἂν ὅστισοῦν τυγχάνῃ ὢν. αὐτοὶ γὰρ οἱ ἀνθρώποι τυγχάνουσι νομίζοντες τὸν Δία [6.a.1] τῶν θεῶν ἄριστον καὶ δικαιοτάτον, καὶ τοῦτον ὁμολογοῦσι τὸν αὐτοῦ πατέρα δεῖσαι ὅτι τοὺς ὑεῖς κατέπινεν οὐκ ἐν δίκῃ, κάκεῖνόν γε αὐτὸν τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐκτεμεῖν δι' ἕτερα τοιαῦτα· ἐμοὶ δὲ χαλεπαίνουσιν ὅτι τῷ πατρὶ ἐπεξέρχομαι ἀδικοῦντι, καὶ οὕτως αὐτοὶ αὐτοῖς τὰ ἐναντία λέγουσι περὶ τε τῶν θεῶν καὶ περὶ ἐμοῦ.

{Σωκράτης} Ἄρά γε, ὃ Εὐθύφρων, τοῦτ' ἔστιν οὗ οὐνεκα τὴν γραφὴν φεύγω, ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐπειδὴν τις περὶ τῶν θεῶν λέγει, δυσχερῶς πως ἀποδέχομαι; διὸ δὴ, ὡς ἔοικε, φήσει τις με ἐξαμαρτάνειν. νῦν οὖν εἰ καὶ σοὶ ταῦτα συνδοκεῖ τῷ εὐ εἰδότι περὶ τῶν τοιούτων, ἀνάγκη δὴ, ὡς ἔοικε, καὶ ἡμῖν συγχωρεῖν. τί γὰρ καὶ φήσομεν, οἳ γε καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦμεν περὶ αὐτῶν μηδὲν εἰδέναί; ἀλλὰ μοι εἰπέ πρὸς Φιλίου, σὺ ὡς ἀληθῶς ἡγῆ ταῦτα οὕτως γεγονέναι;

{Εὐθύφρων} Καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα, ὃ Σώκρατες, ἃ οἱ πολλοὶ οὐκ ἴσασιν.

{Σωκράτης} Καὶ πόλεμον ἄρα ἡγῆ σὺ εἶναι τῷ ὄντι ἐν τοῖς θεοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐχθρας γε δεινὰς καὶ μάχας καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά, οἷα λέγεται τε ὑπὸ τῶν ποιητῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν γραφέων τὰ τε ἄλλα ἱερὰ ἡμῖν καταπεποικιλταί, καὶ δὴ καὶ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις ὁ πέπλος μεστὸς τῶν τοιούτων ποικιλμάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἀκρόπολιν; ταῦτα ἀληθῆ φῶμεν εἶναι, ὃ

Εὐθύφρων;

{Εὐθύφρων} Μὴ μόνον γε, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅπερ ἄρτι εἶπον, καὶ ἄλλα σοι ἐγὼ πολλά, ἐάνπερ βούλη, περὶ τῶν θείων διηγήσομαι, ἃ σὺ ἀκούων εὖ οἶδ' ὅτι ἐκπλαγήση.

{Σωκράτης} Οὐκ ἂν θαυμάζοιμι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μοι εἰς αὐθις ἐπὶ σχολῆς διηγήση· νυνὶ δὲ ὅπερ ἄρτι σε ἠρόμην πειρῶ σαφέστερον εἰπεῖν. οὐ γὰρ με, ὦ ἑταῖρε, τὸ πρότερον ἰκανῶς ἐδίδαξας ἐρωτήσαντα τὸ ὅσιον ὅτι ποτ' εἶη, ἀλλά μοι εἶπες ὅτι τοῦτο τυγχάνει ὅσιον ὄν ὃ σὺ νῦν ποιεῖς, φόνου ἐπεξιῶν τῷ πατρί.

{Εὐθύφρων} Καὶ ἀληθῆ γε ἔλεγον, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἴσως. ἀλλὰ γάρ, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ἄλλα πολλά φῆς εἶναι ὅσια.

{Εὐθύφρων} Καὶ γὰρ ἔστιν.

{Σωκράτης} Μέμνησαι οὖν ὅτι οὐ τοῦτό σοι διεκελεύομην, ἔν τι ἢ δύο με διδάξαι τῶν πολλῶν ὀσίων, ἀλλ' ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ εἶδος ᾧ πάντα τὰ ὅσια ὀσιά ἐστιν; ἔφησθα γάρ που μιᾷ ιδέᾳ τὰ τε ἀνόσια ἀνόσια εἶναι καὶ τὰ ὅσια ὅσια· ἢ οὐ μνημονεύεις;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγε.

{Σωκράτης} Ταύτην τοίνυν με αὐτὴν δίδαξον τὴν ιδέαν τίς ποτέ ἐστιν, ἵνα εἰς ἐκείνην ἀποβλέπων καὶ χρώμενος αὐτῇ παραδείγματι, ὃ μὲν ἂν τοιοῦτον ἦ ὧν ἂν ἢ σὺ ἢ ἄλλος τις πράττη φῶ ὅσιον εἶναι, ὃ δ' ἂν μὴ τοιοῦτον, μὴ φῶ.

{Εὐθύφρων} Ἄλλ' εἰ οὕτω βούλει, ὦ Σώκρατες, καὶ οὕτω σοι φράσω.

{Σωκράτης} Ἀλλὰ μὴν βούλομαι γε.

{Εὐθύφρων} Ἔστι τοίνυν τὸ μὲν τοῖς θεοῖς προσφιλές ὅσιον, τὸ δὲ μὴ προσφιλές ἀνόσιον. [7.a.1]

{Σωκράτης} Παγκάλως, ὦ Εὐθύφρων, καὶ ὡς ἐγὼ ἐζήτητον ἀποκρίνασθαί σε, οὕτω νῦν ἀπεκρίνω. εἰ μὲντοι ἀληθῶς, τοῦτο οὐπω οἶδα, ἀλλὰ σὺ δῆλον ὅτι ἐπεκδιδάξεις ὡς ἔστιν ἀληθῆ ἃ λέγεις.

{Εὐθύφρων} Πάνυ μὲν οὖν.

{Σωκράτης} Φέρε δὴ, ἐπισκεψώμεθα τί λέγομεν. τὸ μὲν θεοφιλές τε καὶ θεοφιλῆς ἄνθρωπος ὀσιος, τὸ δὲ θεομισῆς καὶ ὁ θεομισῆς ἀνόσιος· οὐ ταῦτον δ' ἐστίν, ἀλλὰ τὸ ἐναντιώτατον, τὸ ὅσιον τῷ ἀνοσίῳ· οὐχ οὕτως;

{Εὐθύφρων} Οὕτω μὲν οὖν.

{Σωκράτης} Καὶ εὖ γε φαίνεται εἰρῆσθαι;

{Εὐθύφρων} Δοκῶ, ὦ Σώκρατες. εἴρηται γάρ.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν καὶ ὅτι στασιάζουσιν οἱ θεοί, ὦ Εὐθύφρων, καὶ διαφέρονται ἀλλήλοις καὶ ἔχθρα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς πρὸς ἀλλήλους, καὶ τοῦτο εἴρηται;

{Εὐθύφρων} Εἴρηται γάρ.

{Σωκράτης} Ἐχθραν δὲ καὶ ὀργάς, ὦ ἄριστε, ἢ περὶ τίνων διαφορὰ ποιεῖ; ὧδε δὲ σκοπῶμεν. ἄρ' ἂν εἰ διαφεροίμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ ἀριθμοῦ ὀπότερα πλείω, ἢ περὶ τούτων διαφορὰ ἐχθροῦς ἂν ἡμᾶς ποιῶι καὶ ὀργίζεσθαι ἀλλήλοις, ἢ ἐπὶ λογισμὸν ἐλθόντες περὶ γε τῶν τοιούτων ταχὺ ἂν ἀπαλλαγεῖμεν;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ μείζονος καὶ ἐλάττονος εἰ διαφεροίμεθα, ἐπὶ τὸ μετρεῖν ἐλθόντες ταχὺ παυσαίμεθ' ἂν τῆς διαφορᾶς;

{Εὐθύφρων} Ἔστι ταῦτα.

{Σωκράτης} Καὶ ἐπὶ γε τὸ ἰσάνααι ἐλθόντες, ὡς ἐγὼμαι, περὶ τοῦ βαρυτέρου τε καὶ κουφοτέρου διακριθεῖμεν ἂν;

{Εὐθύφρων} Πῶς γὰρ οὐ;

{Σωκράτης} Περί τίνος δὲ δὴ διενεχθέντες καὶ ἐπὶ τίνα κρίσιν οὐ δυνάμενοι ἀφικέσθαι ἐχθροὶ γε ἂν ἀλλήλοις εἶμεν καὶ ὀργιζοίμεθα; ἴσως οὐ πρόχειρόν σοί ἐστιν, ἀλλ' ἐμοῦ λέγοντος σκόπει εἰ τάδε ἐστὶ τό τε δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον καὶ καλὸν καὶ αἰσχρὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ κακόν. ἄρα οὐ ταῦτά ἐστιν περὶ ὧν διενεχθέντες καὶ οὐ δυνάμενοι ἐπὶ ἰκανὴν κρίσιν αὐτῶν ἐλθεῖν ἐχθροὶ ἀλλήλοις γιγνόμεθα, ὅταν γινώμεθα, καὶ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι πάντες;

{Εὐθύφρων} Ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ διαφορὰ, ὧ Σώκρατες, καὶ περὶ τούτων.

{Σωκράτης} Τί δὲ οἱ θεοί, ὧ Εὐθύφρων; οὐκ εἶπερ τι διαφέρονται, δι' αὐτὰ ταῦτα διαφέροντ' ἄν;

{Εὐθύφρων} Πολλὴ ἀνάγκη.

{Σωκράτης} Καὶ τῶν θεῶν ἄρα, ὧ γενναῖε Εὐθύφρων, ἄλλοι ἄλλα δίκαια ἡγοῦνται κατὰ τὸν σὸν λόγον, καὶ καλὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ κακὰ· οὐ γὰρ ἂν που ἐστασίαζον ἀλλήλοις εἰ μὴ περὶ τούτων διεφέροντο· ἦ γάρ;

{Εὐθύφρων} Ὅρθῶς λέγεις.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν ἄπερ καλὰ ἡγοῦνται ἕκαστοι καὶ ἀγαθὰ καὶ δίκαια, ταῦτα καὶ φιλοῦσιν, τὰ δὲ ἐναντία τούτων μισοῦσιν;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Ταῦτά δέ γε, ὡς σὺ φῆς, οἱ μὲν δίκαια ἡγοῦνται, οἱ δὲ ἄδικα, περὶ ἃ καὶ ἀμφισβητοῦντες στασιάζουσί τε καὶ πολεμοῦσιν ἀλλήλοις· ἄρα οὐχ οὕτω; [8.a.1]

{Εὐθύφρων} Οὕτω.

{Σωκράτης} Ταῦτ' ἄρα, ὡς ἔοικεν, μισεῖται τε ὑπὸ τῶν θεῶν καὶ φιλεῖται, καὶ θεομισῆ τε καὶ θεοφιλῆ ταῦτ' ἂν εἴη.

{Εὐθύφρων} Ἔοικεν.

{Σωκράτης} Καὶ ὅσα ἄρα καὶ ἀνόσια τὰ αὐτὰ ἂν εἴη, ὧ Εὐθύφρων, τούτῳ τῷ λόγῳ.

{Εὐθύφρων} Κινδυνεύει.

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρα ὁ ἠρόμην ἀπεκρίνω, ὧ θαυμάσιε. οὐ γὰρ τοῦτό γε ἠρώτων, ὁ τυγχάνει ταῦτόν ὄν ὄσιόν τε καὶ ἀνόσιον· ὁ δ' ἂν θεοφιλὲς ἦ καὶ θεομισὲς ἐστίν, ὡς ἔοικεν. ὥστε, ὧ Εὐθύφρων, ὁ σὺ νῦν ποιεῖς τὸν πατέρα κολάζων, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ τοῦτο δρῶν τῷ μὲν Διὶ προσφιλὲς ποιεῖς, τῷ δὲ Κρόνῳ καὶ τῷ Οὐρανῷ ἐχθρόν, καὶ τῷ μὲν Ἥφαιστῳ φίλον, τῇ δὲ Ἥρᾳ ἐχθρόν, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν θεῶν ἕτερος ἐτέρῳ διαφέρεται περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐκείνοις κατὰ τὰ αὐτά.

{Εὐθύφρων} Ἀλλ' οἶμαι, ὧ Σώκρατες, περὶ γε τούτου τῶν θεῶν οὐδένα ἕτερον ἐτέρῳ διαφέρεσθαι, ὡς οὐ δεῖ δίκην δίδοναι ἐκεῖνον ὅς ἂν ἀδίκως τινὰ ἀποκτείνῃ.

{Σωκράτης} Τί δέ; ἀνθρώπων, ὧ Εὐθύφρων, ἤδη τινὸς ἡκουσας ἀμφισβητοῦντος ὡς τὸν ἀδίκως ἀποκτείναντα ἢ ἄλλο ἀδίκως ποιοῦντα ὅτιοῦν οὐ δεῖ δίκην δίδοναι;

{Εὐθύφρων} Οὐδὲν μὲν οὖν παύονται ταῦτα ἀμφισβητοῦντες καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις· ἀδικοῦντες γὰρ πάμπολλα, πάντα ποιοῦσι καὶ λέγουσι φεύγοντες τὴν δίκην.

{Σωκράτης} Ἦ καὶ ὁμολογοῦσιν, ὧ Εὐθύφρων, ἀδικεῖν, καὶ ὁμολογοῦντες ὅμως οὐ δεῖν φασὶ σφᾶς δίδοναι δίκην;

{Εὐθύφρων} Οὐδαμῶς τοῦτό γε.

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρα πᾶν γε ποιοῦσι καὶ λέγουσι· τοῦτο γὰρ οἶμαι οὐ τολμῶσι λέγειν οὐδ' ἀμφισβητεῖν, ὡς οὐχὶ εἶπερ ἀδικοῦσί γε δοτέον δίκην, ἀλλ' οἶμαι οὐ φασὶν ἀδικεῖν· ἦ γάρ;

{Εὐθύφρων} Ἀληθῆ λέγεις.

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρα ἐκεῖνό γε ἀμφισβητοῦσιν, ὡς οὐ τὸν ἀδικοῦντα δεῖ δίδοναι δίκην, ἀλλ' ἐκεῖνο ἴσως ἀμφισβητοῦσιν, τὸ τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν καὶ τί δρῶν καὶ πότε.

{Εὐθύφρων} Ἀληθῆ λέγεις.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν αὐτά γε ταῦτα καὶ οἱ θεοὶ πεπόνθασιν, εἴπερ στασιάζουσι περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ὡς ὁ σὸς λόγος, καὶ οἱ μὲν φασιν ἀλλήλους ἀδικεῖν, οἱ δὲ οὐ φασιν; ἐπεὶ ἐκεῖνο γέ δήπου, ὃ θαυμάσιε, οὐδεὶς οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων τολμᾷ λέγειν, ὡς οὐ τῷ γε ἀδικοῦντι δοτέον δίκην.

{Εὐθύφρων} Ναί, τοῦτο μὲν ἀληθὲς λέγεις, ὃ Σώκρατες, τό γε κεφάλαιον.

{Σωκράτης} Ἄλλ' ἕκαστόν γε οἶμαι, ὃ Εὐθύφρων, τῶνπραχθέντων ἀμφισβητοῦσιν οἱ ἀμφισβητοῦντες, καὶ ἀνθρωποὶ καὶ θεοί, εἴπερ ἀμφισβητοῦσιν θεοί· πράξεώς τινος πέρι διαφερόμενοι οἱ μὲν δικαίως φασὶν αὐτὴν πεπραχθαι, οἱ δὲ ἀδίκως· ἄρ' οὐχ οὕτω;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε. [9.a.1]

{Σωκράτης} Ἴθι νυν, ὃ φίλε Εὐθύφρων, δίδαξον καὶ ἐμέ, ἵνα σοφώτερος γένωμαι, τί σοι τεκμήριόν ἐστιν ὡς πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ἐκεῖνον ἀδίκως τεθνάναι, ὃς ἂν θητεύων ἀνδροφόνος γενόμενος, συνδεθεὶς ὑπὸ τοῦ δεσπότη τοῦ ἀποθανόντος, φθάσῃ τελευτήσας διὰ τὰ δεσμὰ πρὶν τὸν συνδήσαντα παρὰ τῶν ἐξηγητῶν περὶ αὐτοῦ πυθέσθαι τί χρὴ ποιεῖν, καὶ ὑπὲρ τοῦ τοιούτου δὴ ὀρθῶς ἔχει ἐπεξιέναι καὶ ἐπισκήπτεσθαι φόνου τὸν ὑὸν τῷ πατρί; ἴθι, περὶ τούτων πειρῶ τί μοι σαφὲς ἐνδείξασθαι ὡς παντὸς μᾶλλον πάντες θεοὶ ἡγοῦνται ὀρθῶς ἔχειν ταύτην τὴν πρᾶξιν· κἂν μοι ἱκανῶς ἐνδείξῃ, ἐγκωμιάζων σε ἐπὶ σοφίᾳ οὐδέποτε παύσομαι.

{Εὐθύφρων} Ἄλλ' ἴσως οὐκ ὀλίγον ἔργον ἐστίν, ὃ Σώκρατες, ἐπεὶ πάνυ γε σαφῶς ἔχοιμι ἂν ἐπιδειξάί σοι.

{Σωκράτης} Μανθάνω· ὅτι σοι δοκῶ τῶν δικαστῶν δυσμαθέστερος εἶναι, ἐπεὶ ἐκείνοις γε ἐνδείξῃ δῆλον ὅτι ὡς ἄδικά τέ ἐστιν καὶ οἱ θεοὶ ἅπαντες τὰ τοιαῦτα μισοῦσιν.

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε σαφῶς, ὃ Σώκρατες, ἐάνπερ ἀκούωσί γέ μου λέγοντος.

{Σωκράτης} Ἄλλ' ἀκούσονται. ἐάνπερ εὖ δοκῆς λέγειν. τότε δέ σου ἐνενόησα ἅμα λέγοντος καὶ πρὸς ἑμαυτὸν σκοπῶ· «Εἰ ὅτι μάλιστα με Εὐθύφρων διδάξειεν ὡς οἱ θεοὶ ἅπαντες τὸν τοιοῦτον θάνατον ἡγοῦνται ἄδικον εἶναι, τί μᾶλλον ἐγὼ μεμάθηκα παρ' Εὐθύφρονος τί ποτ' ἐστὶν τὸ ὄσιόν τε καὶ τὸ ἀνόσιον; θεομισὲς μὲν γὰρ τοῦτο τὸ ἔργον, ὡς ἔοικεν, εἴη ἂν. ἀλλὰ γὰρ οὐ τούτῳ ἐφάνη ἄρτι ὠρισμένα τὸ ὄσιον καὶ μὴ· τὸ γὰρ θεομισὲς ὄν καὶ θεοφιλὲς ἐφάνη.» ὥστε τούτου μὲν ἀφίημί σε, ὃ Εὐθύφρων· εἰ βούλει, πάντες αὐτὸ ἡγείσθων θεοὶ ἄδικον καὶ πάντες μισούντων. ἀλλ' ἄρα τοῦτο ὃ νῦν ἐπανορθούμεθα ἐν τῷ λόγῳ – ὡς ὁ μὲν ἂν πάντες οἱ θεοὶ μισῶσιν ἀνόσιόν ἐστιν, ὁ δ' ἂν φιλῶσιν, ὅσιον· ὁ δ' ἂν οἱ μὲν φιλῶσιν οἱ δὲ μισῶσιν, οὐδέτερα ἢ ἀμφοτέρα – ἄρ' οὕτω βούλει ἡμῖν ὠρίσθαι νῦν περὶ τοῦ ὄσιου καὶ τοῦ ἀνοσίου;

{Εὐθύφρων} Τί γὰρ κωλύει, ὃ Σώκρατες;

{Σωκράτης} Οὐδὲν ἐμέ γε, ὃ Εὐθύφρων, ἀλλὰ σὺ δὴ τὸ σὸν σκόπει, εἰ τοῦτο ὑποθέμενος οὕτω ῥᾶστά με διδάξεις ὃ ὑπέσχου.

{Εὐθύφρων} Ἄλλ' ἔγωγε φαίην ἂν τοῦτο εἶναι τὸ ὄσιον ὃ ἂν πάντες οἱ θεοὶ φιλῶσιν, καὶ τὸ ἐναντίον, ὃ ἂν πάντες θεοὶ μισῶσιν, ἀνόσιον.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν ἐπισκοπῶμεν αὖ τοῦτο, ὃ Εὐθύφρων, εἰ καλῶς λέγεται, ἢ ἐῷμεν καὶ οὕτω ἡμῶν τε αὐτῶν ἀποδεχόμεθα καὶ τῶν ἄλλων, ἐὰν μόνον φῆ τίς τι ἔχειν οὕτω συγχωροῦντες ἔχειν; ἢ σκεπτέον τί λέγει ὁ λέγων;

{Εὐθύφρων} Σκεπτέον· οἶμαι μέντοι ἔγωγε τοῦτο νυνὶ καλῶς λέγεσθαι. [10.a.1]

{Σωκράτης} Τάχ', ὠγαθέ, βέλτιον εἰσόμεθα. ἐνόησον γὰρ τὸ τοιόνδε· ἄρα τὸ ὄσιον ὅτι ὄσιόν ἐστιν φιλεῖται ὑπὸ τῶν θεῶν, ἢ ὅτι φιλεῖται ὄσιόν ἐστιν;

{Εὐθύφρων} Οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις, ὃ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἄλλ' ἐγὼ πειράσομαι σαφέστερον φράσαι. λέγομέν τι φερόμενον καὶ φέρον καὶ

ἀγόμενον καὶ ἄγον καὶ ὀρώμενον καὶ ὀρῶν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα μανθάνεις ὅτι ἕτερα ἀλλήλων ἐστὶ καὶ ἢ ἕτερα;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγέ μοι δοκῶ μανθάνειν.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν καὶ φιλούμενόν τί ἐστὶν καὶ τούτου ἕτερον τὸ φιλοῦν;

{Εὐθύφρων} Πῶς γὰρ οὔ;

{Σωκράτης} Λέγε δή μοι, πότερον τὸ φερόμενον διότι φέρεται φερόμενόν ἐστὶν, ἢ δι' ἄλλο τι;

{Εὐθύφρων} Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

{Σωκράτης} Καὶ τὸ ἀγόμενον δὴ διότι ἄγεται, καὶ τὸ ὀρώμενον διότι ὀρᾶται;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρα διότι ὀρώμενόν γέ ἐστὶν, διὰ τοῦτο ὀρᾶται, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον διότι ὀρᾶται, διὰ τοῦτο ὀρώμενον· οὐδὲ διότι ἀγόμενόν ἐστὶν, διὰ τοῦτο ἄγεται, ἀλλὰ διότι ἄγεται, διὰ τοῦτο ἀγόμενον· οὐδὲ διότι φερόμενον φέρεται, ἀλλὰ διότι φέρεται φερόμενον. ἄρα κατάδηλον, ὃ Εὐθύφρων, ὃ βούλομαι λέγειν; βούλομαι δὲ τόδε, ὅτι εἴ τι γίνεταί ἢ τι πάσχει, οὐχ ὅτι γιγνόμενόν ἐστὶ γίνεταί, ἀλλ' ὅτι γίνεταί γιγνόμενόν ἐστὶν· οὐδ' ὅτι πάσχον ἐστὶ πάσχει, ἀλλ' ὅτι πάσχει πάσχον ἐστίν· ἢ οὐ συγχωρεῖς οὕτω;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγε.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν καὶ τὸ φιλούμενον ἢ γιγνόμενόν τί ἐστὶν ἢ πάσχον τι ὑπό του;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Καὶ τοῦτο ἄρα οὕτως ἔχει ὡσπερ τὰ πρότερα· οὐχ ὅτι φιλούμενόν ἐστὶν φιλεῖται ὑπὸ ὧν φιλεῖται, ἀλλ' ὅτι φιλεῖται φιλούμενον;

{Εὐθύφρων} Ἀνάγκη.

{Σωκράτης} Τί δὴ οὖν λέγομεν περὶ τοῦ ὀσίου, ὃ Εὐθύφρων; ἄλλο τι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν πάντων, ὡς ὁ σὸς λόγος;

{Εὐθύφρων} Ναί.

{Σωκράτης} Ἄρα διὰ τοῦτο, ὅτι ὀσιόν ἐστὶν, ἢ δι' ἄλλο τι;

{Εὐθύφρων} Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

{Σωκράτης} Διότι ἄρα ὀσιόν ἐστὶν φιλεῖται, ἀλλ' οὐχ ὅτι φιλεῖται, διὰ τοῦτο ὀσιόν ἐστὶν;

{Εὐθύφρων} Ἔοικεν.

{Σωκράτης} Ἀλλὰ μὲν δὴ διότι γε φιλεῖται ὑπὸ θεῶν φιλούμενόν ἐστὶ καὶ θεοφιλές.

{Εὐθύφρων} Πῶς γὰρ οὔ;

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρα τὸ θεοφιλές ὀσιόν ἐστὶν, ὃ Εὐθύφρων, οὐδὲ τὸ ὀσιον θεοφιλές, ὡς σὺ λέγεις, ἀλλ' ἕτερον τοῦτο τούτου.

{Εὐθύφρων} Πῶς δὴ, ὃ Σώκρατες;

{Σωκράτης} Ὅτι ὁμολογοῦμεν τὸ μὲν ὀσιον διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι, ὅτι ὀσιόν ἐστὶν, ἀλλ' οὐ διότι φιλεῖται ὀσιον εἶναι· ἢ γάρ;

{Εὐθύφρων} Ναί.

{Σωκράτης} Τὸ δέ γε θεοφιλές ὅτι φιλεῖται ὑπὸ θεῶν, αὐτῷ τούτῳ τῷ φιλεῖσθαι θεοφιλές εἶναι, ἀλλ' οὐχ ὅτι θεοφιλές, διὰ τοῦτο φιλεῖσθαι.

{Εὐθύφρων} Ἀληθῆ λέγεις.

{Σωκράτης} Ἄλλ' εἴ γε ταυτὸν ἦν, ὃ φίλε Εὐθύφρων, τὸ θεοφιλές καὶ τὸ ὀσιον, εἰ μὲν διὰ τὸ ὀσιον εἶναι ἐφιλεῖτο τὸ ὀσιον, [11.a.1] καὶ διὰ τὸ θεοφιλές εἶναι ἐφιλεῖτο ἂν τὸ θεοφιλές, εἰ δὲ διὰ τὸ φιλεῖσθαι ὑπὸ θεῶν τὸ θεοφιλές θεοφιλές ἦν, καὶ τὸ ὀσιον ἂν διὰ τὸ φιλεῖσθαι ὀσιον ἦν· νῦν δὲ ὀρᾶς ὅτι ἐναντίως ἔχεται, ὡς παντάπασιν ἐτέρῳ ὄντε ἀλλήλων. τὸ μὲν γάρ, ὅτι φιλεῖται, ἐστὶν οἶον

φιλεῖσθαι· τὸ δ' ὅτι ἐστὶν οἶον φιλεῖσθαι, διὰ τοῦτο φιλεῖται. καὶ κινδυνεύεις, ὦ Εὐθύφρων, ἐρωτώμενος τὸ ὄσιον ὅτι ποτ' ἐστίν, τὴν μὲν οὐσίαν μοι αὐτοῦ οὐ βούλεσθαι δηλῶσαι, πάθος δέ τι περὶ αὐτοῦ λέγειν, ὅτι πέπονθε τοῦτο τὸ ὄσιον, φιλεῖσθαι ὑπὸ πάντων θεῶν· ὅτι δὲ ὄν, οὐπω εἴπεις. εἰ οὖν σοι φίλον, μὴ με ἀποκρύψῃ ἀλλὰ πάλιν εἶπε ἐξ ἀρχῆς τί ποτε ὄν τὸ ὄσιον εἴτε φιλεῖται ὑπὸ θεῶν εἴτε ὅτιδὴ πάσχει – οὐ γὰρ περὶ τούτου διοισόμεθα – ἀλλ' εἶπε προθύμως τί ἐστὶν τὸ τε ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον;

{Εὐθύφρων} Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔχω ἔγωγε ὅπως σοι εἶπω ὃ νοῶ· περιέρχεται γὰρ πως ἡμῖν αἰεὶ ὃ ἂν προθώμεθα καὶ οὐκ ἐθέλει μένειν ὅπου ἂν ἰδρυσώμεθα αὐτό.

{Σωκράτης} Τοῦ ἡμετέρου προγόνου, ὦ Εὐθύφρων, ἔοικεν εἶναι Δαιδάλου τὰ ὑπὸ σοῦ λεγόμενα. καὶ εἰ μὲν αὐτὰ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ἐτιθέμην, ἴσως ἂν με ἐπέσκωπτες ὡς ἄρα καὶ ἐμοὶ κατὰ τὴν ἐκείνου συγγένειαν τὰ ἐν τοῖς λόγοις ἔργα ἀποδιδράσκει καὶ οὐκ ἐθέλει μένειν ὅπου ἂν τις αὐτὰ θῆ· νῦν δὲ σαὶ γὰρ αἰ ὑποθέσεις εἰσίν. ἄλλου δὴ τινος δεῖ σκώμματος· οὐ γὰρ ἐθέλουσι σοὶ μένειν, ὡς καὶ αὐτῷ σοι δοκεῖ.

{Εὐθύφρων} Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ σχεδόν τι τοῦ αὐτοῦ σκώμματος, ὦ Σώκρατες, δεῖσθαι τὰ λεγόμενα· τὸ γὰρ περιέμεναι αὐτοῖς τοῦτο καὶ μὴ μένειν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐγὼ εἶμι ὁ ἐντιθείς, ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς ὁ Δαίδαλος, ἐπεὶ ἐμοῦ γε ἔνεκα ἔμενον ἂν ταῦτα οὕτως.

{Σωκράτης} Κινδυνεύω ἄρα, ὦ ἑταῖρε, ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς δεινότερος γεγονέναι τὴν τέχνην τοσοῦτω, ὅσῳ ὁ μὲν τὰ αὐτοῦ μόνα ἐποίει οὐ μένοντα, ἐγὼ δὲ πρὸς τοῖς ἑμαυτοῦ, ὡς ἔοικε, καὶ τὰ ἀλλότρια. καὶ δῆτα τοῦτό μοι τῆς τέχνης ἐστὶ κομψότατον, ὅτι ἄκων εἶμι σοφός· ἐβουλόμην γὰρ ἂν μοι τοὺς λόγους μένειν καὶ ἀκινήτως ἰδρῦσθαι μᾶλλον ἢ πρὸς τῇ Δαιδάλου σοφίᾳ τὰ Ταντάλου χρήματα γενέσθαι. καὶ τούτων μὲν ἄδην· ἐπειδὴ δὲ μοι δοκεῖς σὺ τρυφᾶν, αὐτός σοι συμπροθυμήσομαι δεῖξαι ὅπως ἂν με διδάξῃς περὶ τοῦ ὀσίου. καὶ μὴ προαποκάμῃς· ἰδὲ γὰρ εἰ οὐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι πᾶν τὸ ὄσιον.

{Εὐθύφρων} Ἔμοιγε.

{Σωκράτης} Ἄρ' οὖν καὶ πᾶν τὸ δίκαιον ὄσιον; ἢ τὸ μὲν ὄσιον πᾶν δίκαιον, τὸ δὲ δίκαιον οὐ πᾶν ὄσιον, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτοῦ ὄσιον, τὸ δὲ τι καὶ ἄλλο; [12.a.1]

{Εὐθύφρων} Οὐχ ἔπομαι, ὦ Σώκρατες, τοῖς λεγομένοις.

{Σωκράτης} Καὶ μὴν νεώτερός γέ μου εἶ οὐκ ἔλαττον ἢ ὅσῳ σοφώτερος· ἀλλ', ὃ λέγω, τρυφᾶς ὑπὸ πλοῦτου τῆς σοφίας. ἀλλ', ὦ μακάριε, σύντεινε σαυτόν· καὶ γὰρ οὐδὲ χαλεπὸν κατανοῆσαι ὃ λέγω. λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας – Ζῆνα δὲ τὸν θ' ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν οὐκ ἐθέλει νεικεῖν· ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς. ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. εἶπω σοι ὅπη;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Οὐ δοκεῖ μοι εἶναι «ἵνα δέος ἔνθα καὶ αἰδώς» πολλοὶ γὰρ μοι δοκοῦσι καὶ νόσους καὶ πενίας καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα δεδιότες δεδιέναι μὲν, αἰδεῖσθαι δὲ μηδὲν ταῦτα ἃ δεδίασιν· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Ἄλλ' ἵνα γε αἰδώς ἔνθα καὶ δέος εἶναι· ἐπεὶ ἔστιν ὅστις αἰδούμενός τι πράγμα καὶ αἰσχυρόμενος οὐ πεφόβηται τε καὶ δέδοικεν ἅμα δόξαν πονηρίας;

{Εὐθύφρων} Δέδοικε μὲν οὖν.

{Σωκράτης} Οὐκ ἄρ' ὀρθῶς ἔχει λέγειν· «ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς,» ἀλλ' ἵνα μὲν αἰδώς ἔνθα καὶ δέος, οὐ μέντοι ἵνα γε δέος πανταχοῦ αἰδώς· ἐπὶ πλέον γὰρ οἶμαι δέος αἰδοῦς. μόριον γὰρ αἰδώς δέους ὡσπερ ἀριθμοῦ περιττόν, ὥστε οὐχ ἵναπερ ἀριθμὸς ἔνθα καὶ περιττόν, ἵνα δὲ περιττόν ἔνθα

καὶ ἀριθμός. ἔπη γάρ που νῦν γε;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Τὸ τοιοῦτον τοίνυν καὶ ἐκεῖ λέγων ἡρώτων· ἄρα ἵνα δίκαιον ἔνθα καὶ ὄσιον; ἢ ἵνα μὲν ὄσιον ἔνθα καὶ δίκαιον, ἵνα δὲ δίκαιον οὐ πανταχοῦ ὄσιον· μόνιον γὰρ τοῦ δικαίου τὸ ὄσιον; οὕτω φῶμεν ἢ ἄλλως σοι δοκεῖ;

{Εὐθύφρων} Οὐκ, ἀλλ' οὕτω. φαίνη γάρ μοι ὀρθῶς λέγειν.

{Σωκράτης} Ὅρα δὴ τὸ μετὰ τοῦτο. εἰ γὰρ μέρος τὸ ὄσιον τοῦ δικαίου, δεῖ δὴ ἡμᾶς, ὡς ἔοικεν, ἐξευρεῖν τὸ ποῖον μέρος ἂν εἴη τοῦ δικαίου τὸ ὄσιον. εἰ μὲν οὖν σύ με ἡρώτας τι τῶν νυνδῆ, οἷον ποῖον μέρος ἐστὶν ἀριθμοῦ τὸ ἄρτιον καὶ τίς ὦν τυγχάνει οὗτος ὁ ἀριθμός, εἶπον ἂν ὅτι ὅς ἂν μὴ σκαληνὸς ἦ ἀλλ' ἰσοσκελῆς· ἢ οὐ δοκεῖ σοι;

{Εὐθύφρων} Ἔμοιγε.

{Σωκράτης} Πειρῶ δὴ καὶ σὺ ἐμὲ οὕτω διδάξαι τὸ ποῖον μέρος τοῦ δικαίου ὀσιόν ἐστίν, ἵνα καὶ Μελήτω λέγωμεν μηκέθ' ἡμᾶς ἀδικεῖν μηδὲ ἀσεβείας γράφεσθαι, ὡς ἱκανῶς ἦδη παρὰ σοῦ μεμαθηκότας τά τε εὐσεβῆ καὶ ὄσια καὶ τὰ μῆ.

{Εὐθύφρων} Τοῦτο τοίνυν ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, τὸ μέρος τοῦ δικαίου εἶναι εὐσεβές τε καὶ ὄσιον, τὸ περὶ τὴν τῶν θεῶν θεραπείαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων τὸ λοιπὸν εἶναι τοῦ δικαίου μέρος. [13.a.1]

{Σωκράτης} Καὶ καλῶς γέ μοι, ὦ Εὐθύφρων, φαίνη λέγειν, ἀλλὰ σμικροῦ τινος ἔτι ἐνδεής εἰμι· τὴν γὰρ θεραπείαν οὕτω συνήημι ἤντινα ὀνομάζεις. οὐ γάρ που λέγεις γε, οἷαίπερ καὶ αἱ περὶ τὰ ἄλλα θεραπειαὶ εἰσιν, τοιαύτην καὶ περὶ θεοῦς – λέγομεν γάρ που – οἷον φαμεν ἵππους οὐ πᾶς ἐπίσταται θεραπεύειν ἀλλὰ ὁ ἵππικός· ἢ γάρ;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Ἡ γάρ που ἵππικὴ ἵππων θεραπεία.

{Εὐθύφρων} Ναί.

{Σωκράτης} Οὐδέ γε κύνας πᾶς ἐπίσταται θεραπεύειν ἀλλὰ ὁ κυνηγετικός.

{Εὐθύφρων} Οὕτω.

{Σωκράτης} Ἡ γάρ που κυνηγετικὴ κυνῶν θεραπεία.

{Εὐθύφρων} Ναί.

{Σωκράτης} Ἡ δέ γε βοηλατικὴ βοῶν.

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Ἡ δὲ δὴ ὀσιότης τε καὶ εὐσέβεια θεῶν, ὦ Εὐθύφρων; οὕτω λέγεις;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγε.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν θεραπεία γε πᾶσα ταῦτόν διαπράττεται; οἷον τοιόνδε· ἐπ' ἀγαθῷ τινί ἐστι καὶ ὠφελία τοῦ θεραπευομένου, ὥσπερ ὄρας δὴ ὅτι οἱ ἵπποι ὑπὸ τῆς ἵππικῆς θεραπευόμενοι ὠφελοῦνται καὶ βελτίους γίνονται· ἢ οὐ δοκοῦσί σοι;

{Εὐθύφρων} Ἔμοιγε.

{Σωκράτης} Καὶ οἱ κύνες γέ που ὑπὸ τῆς κυνηγετικῆς, καὶ οἱ βόες ὑπὸ τῆς βοηλατικῆς, καὶ τᾶλλα πάντα ὡσαύτως· ἢ ἐπὶ βλάβῃ οἶε τοῦ θεραπευομένου τὴν θεραπείαν εἶναι;

{Εὐθύφρων} Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

{Σωκράτης} Ἄλλ' ἐπ' ὠφελίᾳ;

{Εὐθύφρων} Πῶς δ' οὐ;

{Σωκράτης} Ἡ οὖν καὶ ἡ ὀσιότης θεραπεία οὕσα θεῶν ὠφελία τέ ἐστι θεῶν καὶ βελτίους τοὺς θεοὺς ποιεῖ; καὶ σὺ τοῦτο συγχωρήσῃς ἂν, ὡς ἐπειδάν τι ὄσιον ποιῆς, βελτίω τινὰ τῶν θεῶν

ἀπεργάζῃ;

{Ευθύφρων} Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

{Σωκράτης} Οὐδὲ γὰρ ἐγώ, ὦ Ευθύφρων, οἶμαί σε τοῦτο λέγειν – πολλοῦ καὶ δέω – ἀλλὰ τούτου δὴ ἔνεκα καὶ ἀνηρόμην τίνα ποτὲ λέγοις τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν, οὐχ ἡγούμενός σε τοιαύτην λέγειν.

{Ευθύφρων} Καὶ ὀρθῶς γε, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ τοιαύτην λέγω.

{Σωκράτης} Εἶεν· ἀλλὰ τίς δὴ θεῶν θεραπεία εἶη ἂν ἡ ὀσιότης;

{Ευθύφρων} Ἦνπερ, ὦ Σώκρατες, οἱ δοῦλοι τοὺς δεσπότας θεραπεύουσιν.

{Σωκράτης} Μανθάνω· ὑπηρετικὴ τις ἂν, ὡς ἔοικεν, εἶη θεοῖς.

{Ευθύφρων} Πάνυ μὲν οὖν.

{Σωκράτης} Ἦχοις ἂν οὖν εἰπεῖν ἢ ἰατροῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν τυγχάνει οὐσα ὑπηρετικὴ; οὐκ εἰς ὑγιείας οἶει;

{Ευθύφρων} Ἦγώ γε.

{Σωκράτης} Τί δὲ ἡ ναυπηγοῖς ὑπηρετικὴ; εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴ ἐστίν;

{Ευθύφρων} Δῆλον ὅτι, ὦ Σώκρατες, εἰς πλοίου.

{Σωκράτης} Καὶ ἡ οἰκοδόμοις γέ που εἰς οἰκίας;

{Ευθύφρων} Ναί.

{Σωκράτης} Εἰπέ δὴ, ὦ ἄριστε· ἡ δὲ θεοῖς ὑπηρετικὴ εἰς τίνος ἔργου ἀπεργασίαν ὑπηρετικὴ ἂν εἶη; δῆλον γὰρ ὅτι σὺ οἶσθα, ἐπειδήπερ τά γε θεῖα κάλλιστα φῆς εἰδέναι ἀνθρώπων.

{Ευθύφρων} Καὶ ἀληθῆ γε λέγω, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Εἰπέ δὴ πρὸς Διὸς τί ποτὲ ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ πάγκαλον ἔργον ὃ οἱ θεοὶ ἀπεργάζονται ἡμῖν ὑπηρεταῖς χρώμενοι;

{Ευθύφρων} Πολλὰ καὶ καλὰ, ὦ Σώκρατες. [14.a.1]

{Σωκράτης} Καὶ γὰρ οἱ στρατηγοί, ὦ φίλε· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ῥαδίως ἂν εἴποις, ὅτι νίκην ἐν τῷ πολέμῳ ἀπεργάζονται· ἢ οὐ;

{Ευθύφρων} Πῶς δ' οὐ;

{Σωκράτης} Πολλὰ δέ γ', οἶμαι, καὶ καλὰ καὶ οἱ γεωργοί· ἀλλ' ὅμως τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ἐστὶν τῆς ἀπεργασίας ἢ ἐκ τῆς γῆς τροφή.

{Ευθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Τί δὲ δὴ τῶν πολλῶν καὶ καλῶν ἃ οἱ θεοὶ ἀπεργάζονται; τί τὸ κεφάλαιόν ἐστὶ τῆς ἐργασίας;

{Ευθύφρων} Καὶ ὀλίγον σοὶ πρότερον εἶπον, ὦ Σώκρατες, ὅτι πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς πάντα ταῦτα ὡς ἔχει μαθεῖν· τόδε μόντοι σοὶ ἀπλῶς λέγω, ὅτι ἐὰν μὲν κεχαρισμένα τις ἐπίστηται τοῖς θεοῖς λέγειν τε καὶ πράττειν εὐχόμενός τε καὶ θύων, ταῦτ' ἐστὶ τὰ ὄσια, καὶ σώζει τὰ τοιαῦτα τοὺς τε ἰδίους οἴκους καὶ τὰ κοινὰ τῶν πόλεων· τὰ δ' ἐναντία τῶν κεχαρισμένων ἀσεβῆ, ἃ δὴ καὶ ἀνατρέπει ἅπαντα καὶ ἀπόλλυσιν.

{Σωκράτης} Ἦ πολὺ μοι διὰ βραχυτέρων, ὦ Ευθύφρων, εἰ ἐβούλου, εἶπες ἂν τὸ κεφάλαιον ὧν ἠρώτων· ἀλλὰ γὰρ οὐ πρόθυμός με εἶ διδάξαι – δῆλος εἶ. καὶ γὰρ νῦν ἐπειδὴ ἐπ' αὐτῷ ἦσθα ἀπετράπου, ὃ εἰ ἀπεκρίνω, ἰκανῶς ἂν ἦδη παρὰ σοῦ τὴν ὀσιότητα ἐμεμαθήκη. νῦν δὲ ἀνάγκη γὰρ τὸν ἐρῶντα τῷ ἐρωμένῳ ἀκολουθεῖν ὅπη ἂν ἐκεῖνος ὑπάγη, τί δὴ αὖ λέγεις τὸ ὄσιον εἶναι καὶ τὴν ὀσιότητα; οὐχὶ ἐπιστήμην τινὰ τοῦ θύειν τε καὶ εὐχεσθαι;

{Ευθύφρων} Ἦγώ γε.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν τὸ θύειν δωρεῖσθαί ἐστὶ τοῖς θεοῖς, τὸ δ' εὐχεσθαι αἰτεῖν τοὺς θεούς;

{Εὐθύφρων} Καὶ μάλα, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἐπιστήμη ἄρα αἰτήσεως καὶ δόσεως θεοῖς ὀσιότης ἂν εἴη ἐκ τούτου τοῦ λόγου.

{Εὐθύφρων} Πάνυ καλῶς, ὦ Σώκρατες, συνῆκας ὁ εἶπον.

{Σωκράτης} Ἐπιθυμητὴς γάρ εἰμι, ὦ φίλε, τῆς σῆς σοφίας καὶ προσέχω τὸν νοῦν αὐτῇ, ὥστε οὐ χαμαὶ πεσεῖται ὅτι ἂν εἴπης. ἀλλὰ μοι λέξον τίς αὕτη ἢ ὑπηρεσία ἐστὶ τοῖς θεοῖς; αἰτεῖν τε φῆς αὐτούς καὶ διδόναι ἐκείνοις;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγε.

{Σωκράτης} Ἄρ' οὖν οὐ τό γε ὀρθῶς αἰτεῖν ἂν εἴη ὧν δεόμεθα παρ' ἐκείνων, ταῦτα αὐτούς αἰτεῖν;

{Εὐθύφρων} Ἀλλὰ τί;

{Σωκράτης} Καὶ αὖ τὸ διδόναι ὀρθῶς, ὧν ἐκεῖνοι τυγχάνουσιν δεόμενοι παρ' ἡμῶν, ταῦτα ἐκείνοις αὖ ἀντιδωρεῖσθαι; οὐ γάρ που τεχνικόν γ' ἂν εἴη δωροφορεῖν διδόντα τῷ ταῦτα ὧν οὐδὲν δεῖται.

{Εὐθύφρων} Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.

{Σωκράτης} Ἐμπορικὴ ἄρα τις ἂν εἴη, ὦ Εὐθύφρων, τέχνη ἢ ὀσιότης θεοῖς καὶ ἀνθρώποις παρ' ἀλλήλων.

{Εὐθύφρων} Ἐμπορικὴ, εἰ οὕτως ἡδίων σοι ὀνομάζουσιν.

{Σωκράτης} Ἀλλ' οὐδὲν ἡδίων ἔμοιγε, εἰ μὴ τυγχάνει ἀληθὲς ὄν. φράσον δέ μοι, τίς ἢ ὠφελία τοῖς θεοῖς τυγχάνει οὔσα ἀπὸ τῶν δῶρων ὧν παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν; ἃ μὲν γὰρ διδόασιν παντὶ δηλον· [15.a.1] οὐδὲν γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἀγαθὸν ὅτι ἂν μὴ ἐκεῖνοι δῶσιν. ἃ δὲ παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν, τί ὠφελούσιν; ἢ τοσοῦτον αὐτῶν πλεονεκτοῦμεν κατὰ τὴν ἐμπορίαν, ὥστε πάντα τὰ ἀγαθὰ παρ' αὐτῶν λαμβάνομεν, ἐκεῖνοι δὲ παρ' ἡμῶν οὐδέν;

{Εὐθύφρων} Ἀλλ' οἶει, ὦ Σώκρατες, τοὺς θεοὺς ὠφελεῖσθαι ἀπὸ τούτων ἃ παρ' ἡμῶν λαμβάνουσιν;

{Σωκράτης} Ἀλλὰ τί δήποτ' ἂν εἴη ταῦτα, ὦ Εὐθύφρων, τὰ παρ' ἡμῶν δῶρα τοῖς θεοῖς;

{Εὐθύφρων} Τί δ' οἶει ἄλλο ἢ τιμὴ τε καὶ γέρα καί, ὅπερ ἐγὼ ἄρτι ἔλεγον, χάρις;

{Σωκράτης} Κεχαρισμένον ἄρα ἐστίν, ὦ Εὐθύφρων, τὸ ὄσιον, ἀλλ' οὐχὶ ὠφέλιμον οὐδὲ φίλον τοῖς θεοῖς;

{Εὐθύφρων} Οἶμαι ἔγωγε πάντων γε μάλιστα φίλον.

{Σωκράτης} Τοῦτο ἄρ' ἐστὶν αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ ὄσιον, τὸ τοῖς θεοῖς φίλον.

{Εὐθύφρων} Μάλιστα γε.

{Σωκράτης} Θαυμάση οὖν ταῦτα λέγων ἐάν σοι οἱ λόγοι φαίνωνται μὴ μένοντες ἀλλὰ βαδίζοντες, καὶ ἐμὲ αἰτιάση τὸν Δαίδαλον βαδίζοντας αὐτούς ποιεῖν, αὐτὸς ὧν πολὺ γε τεχνικώτερος τοῦ Δαιδάλου καὶ κύκλω περιούντα ποιῶν; ἢ οὐκ αἰσθάνη ὅτι ὁ λόγος ἡμῖν περιελθὼν πάλιν εἰς ταῦτόν ἤκει; μέμνησαι γάρ που ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν τό τε ὄσιον καὶ τὸ θεοφιλὲς οὐ ταῦτόν ἡμῖν ἐφάνη ἀλλ' ἕτερα ἀλλήλων· ἢ οὐ μέμνησαι;

{Εὐθύφρων} Ἔγωγε.

{Σωκράτης} Νῦν οὖν οὐκ ἐννοεῖς ὅτι τὸ τοῖς θεοῖς φίλον φῆς ὄσιον εἶναι; τοῦτο δ' ἄλλο τι ἢ θεοφιλὲς γίγνεται; ἢ οὐ;

{Εὐθύφρων} Πάνυ γε.

{Σωκράτης} Οὐκοῦν ἢ ἄρτι οὐ καλῶς ὠμολογοῦμεν, ἢ εἰ τότε καλῶς, νῦν οὐκ ὀρθῶς τιθέμεθα.

{Εὐθύφρων} Ἔοικεν.

{Σωκράτης} Ἐξ ἀρχῆς ἄρα ἡμῖν πάλιν σκεπτέον τί ἐστὶ τὸ ὄσιον, ὡς ἐγὼ πρὶν ἂν μάθω ἐκὼν εἶναι οὐκ ἀποδειλιάσω. ἀλλὰ μὴ με ἀτιμάσης ἀλλὰ παντὶ τρόπῳ προσσχὼν τὸν νοῦν ὅτι μάλιστα νῦν εἶπέ τὴν ἀλήθειαν· οἶσθα γὰρ εἴπερ τις ἄλλος ἀνθρώπων, καὶ οὐκ ἀφετέος εἶ ὥσπερ ὁ Πρωτεὺς πρὶν ἂν

εἵπης. εἰ γὰρ μὴ ἦδησθα σαφῶς τό τε ὄσιον καὶ τὸ ἀνόσιον, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ποτε ἐπεχείρησας ὑπὲρ ἀνδρὸς θητὸς ἄνδρα πρεσβύτην πατέρα διωκᾶθαι φόνου, ἀλλὰ καὶ τοὺς θεοὺς ἂν ἔδεισας παρακινδυνεύειν μὴ οὐκ ὀρθῶς αὐτὸ ποιήσεις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡσχύνθης· νῦν δὲ εὖ οἶδα ὅτι σαφῶς οἶε εἰδέναι τό τε ὄσιον καὶ μὴ. εἰπέ οὖν, ὦ βέλτιστε Εὐθύφρων, καὶ μὴ ἀποκρύψῃ ὅτι αὐτὸ ἠγῆ.

{Εὐθύφρων} Εἰς αὐθις τοίνυν, ὦ Σώκρατες· νῦν γὰρ σπεύδω ποι, καὶ μοι ὦρα ἀπιέναι.

{Σωκράτης} Οἷα ποιεῖς, ὦ ἑταῖρε. ἀπ' ἐλπίδος με καταβαλὼν μεγάλης ἀπέρχῃ ἦν εἶχον, ὡς παρὰ σοῦ μαθὼν τὰ τε ὄσια καὶ μὴ καὶ τῆς πρὸς Μέλητον γραφῆς ἀπαλλάξομαι, [16.a.1] ἐνδειξάμενος ἐκείνῳ ὅτι σοφὸς ἦδη παρ' Εὐθύφρονος τὰ θεῖα γέγονα καὶ ὅτι οὐκέτι ὑπ' ἀγνοίας αὐτοσχεδιάζω οὐδὲ καινοτομῶ περὶ αὐτά, καὶ δὴ καὶ τὸν ἄλλον βίον ὅτι ἄμεινον βιωσοίμην.